

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 15 decembrie 2011

SUMAR

1.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	3
2.	Aprobarea programului de lucru al Senatului pentru perioada 19 – 24 decembrie 2011.	9
3.	Informarea plenului Senatului cu privire la respectarea principiilor prevăzute de Protocolul (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona pentru: <ul style="list-style-type: none">- Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune – COM (2011) 628 final;- Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește aplicarea plăților directe pentru fermieri în anul 2013 – COM (2011) 630 final;- Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în ceea ce privește schema de plată unică și sprijinul acordat viticultorilor – COM (2011) 631 final;- Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a măsurilor pentru determinarea anumitor ajutoare și restituiri legate de organizarea comună a piețelor produselor agricole – COM (2011) 629 final;- Propunerea modificată de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește distribuirea de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune – COM (2011) 634 final.	9
4.	Alegerea domnului senator Vasile-Cosmin Nicula (PSD) în funcția de secretar al Biroului Permanent al Senatului.	10; 11-13
5.	Informare privind modificarea conducerii Grupului parlamentar al PSD din Senatul României.	11
6.	Dezbaterea și respingerea Proiectului de Hotărâre pentru înființarea Comisiei speciale privind problematica datoriei istorice a Germaniei către România.	13; 34
7.	Dezbaterea și adoptarea Proiectului de lege pentru acceptarea amendamentelor la Protocolul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, referitor la poluanții organici persistenti, adoptat la Aarhus la 24 iunie 1998, adoptate prin deciziile 2009/1, 2009/2 și 2009/3 cu ocazia celei de-a douăzeci și șaptea reuniuni a Organismului Executiv, la Geneva la 14-18 decembrie 2009. (L664/2011)	13-14; 34

8.	Dezbateră și adoptarea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. (L736/2011)	14-34; 34-36
----	---	-----------------

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 15 decembrie 2011

Ședința a început la ora 9.10.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul senator Vasile Blaga, președintele Senatului, asistat de domnul senator Orest Onofrei și domnul senator Adrian Țuțuianu, secretari ai Senatului.

Domnul Vasile Blaga:

Domnule secretar, ajutați-mă vă rog și haideți să începem să facem apelul, pentru că azi avem puțin timp alocat acestei ședințe, extrem de importante, de altfel.

Din sală: Sfertul academic!

Domnul Vasile Blaga:

Sfert academic, sfert academic, dar și acesta a trecut.

Domnul Adrian Țuțuianu:

Albert Álmos	prezent
Andrei Florin-Mircea	prezent
Andronescu Ecaterina	absentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	absent
Arcaș Viorel	prezent
Ariton Ion	Guvern
Badea Viorel-Riceard	prezent
Banias Mircea-Marius	absent
Bara Ion	prezent
Bașa Petru	prezent
Bădescu Iulian	absent
Bălan Gheorghe-Pavel	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Berca Gabriel	prezent
Berceanu Radu-Mircea	prezent
Bițiu Marian-Cristinel	prezent

Bîrlea Gheorghe	prezent
Blaga Vasile	prezent
Boagiu Anca-Daniela	Guvern
Boitan Minerva	absentă
Bokor Tiberiu	prezent
Borza Dorel-Constantin-Vasile	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	prezent
Calcan Valentin-Gigel	prezent
Câmpanu Liviu	prezent
Chelaru Ioan	absent
Chirvăsuță Laurențiu	prezent
Chivu Sorin-Serioja	prezent
Cibu Constantin-Sever	prezent
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	prezent
Constantinescu Viorel	prezent
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent
Crăciun Avram	prezent
Cseke Attila-Zoltán	prezent
Daea Petre	prezent
David Cristian	absent
David Gheorghe	prezent
Diaconescu Cristian	prezent
Diaconu Mircea	absent
Dobra Nicolae	prezent
Dumitru Constantin	prezent
Fekete-Szabó András-Levente	absent
Feldman Radu-Alexandru	absent
Filip Petru	prezent
Fodoreanu Sorin	prezent

Frâncu Emilian-Valentin	prezent
Fruna György	delegație
Găină Mihăiță	absent
Geoană Mircea-Dan	absent
Ghișe Ioan	absent
Greblă Toni	prezent
Grosu Corneliu	prezent
Günthner Tiberiu	prezent
Gyerkó László	prezent
Hașotti Puiu	prezent
Hărdău Mihail	prezent
Humelnicu Augustin-Daniel	absent
Ichim Paul	absent
Igaș Traian-Constantin	Guvern
Ion Vasile	prezent
Iordănescu Anghel	prezent
Jurcan Dorel	prezent
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luca Raymond	prezent
Mang Ioan	absent
Marcu Gheorghe	prezent
Mardare Radu-Cătălin	prezent
Marian Ovidiu	prezent
Marian Valer	absent
Markó Béla	prezent
Mazăre Alexandru	absent
Măgureanu Cezar-Mircea	prezent
Mărcuțianu Ovidius	prezent
Meleșcanu Teodor-Viorel	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	prezent
Mitrea Elena	prezentă

Mitrea Miron-Tudor	present
Mîrza Gavril	present
Mocanu Alexandru	present
Mocanu Toader	present
Moga Nicolae	present
Mustăța Vasile	present
Mutu Gabriel	absent
Necula Marius-Gerard	present
Nedelcu Vasile	present
Nicoară Marius-Petre	present
Nicoară Romeo-Florin	present
Nicolaescu Sergiu-Florin	present
Nicula Vasile-Cosmin	present
Nistor Vasile	absent
Niță Mihai	present
Onofrei Orest	present
Oprea Dumitru	present
Oprea Mario-Ovidiu	present
Pațuru Tudor	present
Pașca Liviu-Titus	present
Păran Dorin	present
Pereș Alexandru	present
Pintilie Vasile	present
Plăcintă Sorina-Luminița	prezentă
Pop Gheorghe	absent
Popa Cornel	absent
Popa Mihaela	prezentă
Prodan Tiberiu-Aurelian	present
Prunea Nicolae-Dănuț	present
Rasaliu Marian-Iulian	absent
Rădulescu Cristian	present

Rădulescu Șerban	absent
Robu Nicolae	absent
Rotaru Ion	prezent
Rușanu Dan-Radu	prezent
Rușeț Ion	prezent
Saghian Gheorghe	prezent
Savu Daniel	prezent
Sârbu Ilie	prezent
Sbîrciu Ioan	prezent
Secășan Iosif	prezent
Severin Georgică	prezent
Silistru Doina	prezentă
Staicu Dumitru-Florian	prezent
Stănișoară Mihai	prezent
Șova Dan-Coman	prezent
Tămagă Constantin	prezent
Toma Ion	prezent
Țopescu Cristian-George	absent
Țuțuianu Adrian	prezent
Udriștoiu Tudor	absent
Urban Iulian	prezent
Valeca Șerban Constantin	absent
Vasilescu Lia-Olguța	absentă
Verestóy Attila	concediu medical
Voicu Cătălin	prezent
Voiculescu Dan	prezent
Vosganian Varujan	prezent

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule secretar.

Doamnelor și domnilor,

Declar deschisă ședința Senatului de astăzi, 15 decembrie 2011, și vă anunț că, din totalul de 136 de senatori, și-au înregistrat prezența până în acest moment 87. Suntem în cvorum.

Vă rog să vă așezați.

Supun votului dumneavoastră ordinea de zi și programul de lucru care v-au fost distribuite, nu înainte de a vă întreba dacă aveți observații.

Nu aveți observații. Atunci, supun votului ordinea de zi. Vă rog.

Din sală: Nu merge!

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog, colegii de la serviciul tehnic...

Ați schimbat cartelele, sper să meargă.

Să votăm acum, vă rog.

Merge acum?

Din sală: Nu merge!

Domnul Vasile Blaga:

Sper că nu ne faceți astăzi o...

Merge?

Din sală: Nu.

Domnul Vasile Blaga:

Numai puțin.

Haideți să încercăm încă o dată. Vă rog să votați.

Merge?

Din sală: Nu merge!

Domnul Vasile Blaga:

Bun. Vă rog să numărați.

Voturi pentru?

Voturi împotriva? Niciun vot împotriva.

Abțineri? Nicio abținere.

Cu 87 de voturi pentru, niciun vot împotriva și nicio abținere, a fost aprobată ordinea de zi.

Programul de lucru: de la ora 9.30 la 10.45, cu voturi finale de la ora 10.30 la ora 10.45.

Sunt observații? Nu sunt.

Să încercăm, poate merge acum.

Supun votului programul de lucru.

Nu era încălzit, spune domnul Țuțuianu.

Cu 77 de voturi pentru, niciun vot împotriva și nicio abținere, programul de lucru a fost aprobat.

Vă anunț că am onoarea să conduc ședința împreună cu domnii senatori Orest Onofrei și Adrian Țuțuianu, secretari ai Senatului.

*

Programul pentru săptămâna următoare, dacă nu se depune, eventual, moțiune de cenzură după asumările de astăzi ale premierului:

- luni: program obișnuit pentru ziua de luni, activități în comisiile parlamentare între orele 9.00 și 11.00, ședința Biroului permanent – ora 14.00, lucrări în grupurile parlamentare de la ora 15.00, lucrări în plen de la ora 16.00 la 18.00, cu voturi finale între 17.00 și 18.00, întrebări și răspunsuri de la ora 18.00 la 19.30;

- marți: lucrări în comisii;

- miercuri: zi normală de lucru în plen, cu declarații politice de la ora 9.00 la 10.00, lucrări în plen de la ora 10.00 la 13.00, cu voturi finale între orele 12.00 și 13.00; la ora 13.10 Secretariatul General ne invită pe toți la serbarea pomului de Crăciun, iar după-amiază – lucrări în comisii;

- joi: lucrări în comisii;

- vineri și sâmbătă: activități în circumscripțiile electorale.

Aveți observații?

Din sală: O să avem moțiunea!

Domnul Vasile Blaga:

Am și spus. În funcție de poziția pe care o vor avea colegii din opoziție, probabil că luni se va citi moțiunea de cenzură și probabil că joi o vom dezbate și o vom vota. Dar să vedem evoluția.

Supun votului dumneavoastră programul de lucru pentru săptămâna viitoare. Vă rog să votați.

Cu 81 de voturi pentru, niciun vot împotriva și o abținere, programul de lucru pentru săptămâna viitoare a fost aprobat.

*

Punctul 2 al ordinii de zi – o informare a plenului Senatului cu privire la respectarea principiilor prevăzute de Protocolul (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona.

În conformitate cu prevederile punctului 11 alin. (2) din Procedura de lucru și mecanismul decizional al Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar în temeiul Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, aprobată de către Biroul permanent al Senatului prin memorandumul intern nr. 457 din 4 aprilie 2011, se aduce la cunoștința

plenului Senatului că următoarele propuneri de acte europene nu încalcă principiul subsidiarității sau principiul proporționalității:

1. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune – COM (2011) 628 final;

2. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește aplicarea plăților directe pentru fermieri în anul 2013 – COM (2011) 630 final;

3. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în ceea ce privește schema de plată unică și sprijinul acordat viticultorilor – COM (2011) 631 final;

4. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a măsurilor pentru determinarea anumitor ajutoare și restituiri legate de organizarea comună a piețelor produselor agricole – COM (2011) 629 final;

5. Propunerea modificată de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește distribuirea de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune – COM (2011) 634 final.

*

Punctul 3 al ordinii de zi – alegerea unui membru al Biroului permanent al Senatului.

Dau cuvântul domnului senator David. Vă rog.

Domnul Gheorghe David:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Ca urmare a modificării efectuate deja la nivelul președinției Senatului, după cum știm, și pentru respectarea algoritmului, renunț la funcția de secretar al Biroul permanent, conform înțelegerii din cadrul Grupului parlamentar al PDL, și am să ocup poziția pe care domnul președinte a avut-o până acum: rândul al doilea, banca a doua.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc și eu mult.

Îl rog pe domnul senator Ilie Sârbu, liderul Grupului parlamentar al PSD, să prezinte propunerea pentru funcția de secretar al Biroului permanent al Senatului.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Grupul parlamentar al PSD îl propune pe domnul senator Nicula Vasile-Cosmin.

*

Totodată, vă informăm că, în locul domnului senator Nicula, vicelider al Grupului parlamentar al PSD va fi domnul senator Bădescu Iulian.

*

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Dragi colegi,

Vă reamintesc că propunerea pentru funcția din Biroul permanent se supune votului Senatului și se aprobă cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți – art. 27 alin. (3) din Regulamentul Senatului.

Întrucât nu avem stabilită o procedură de vot anume, pentru a câștiga timp, vă supun aprobării, ca procedură, votul secret electronic.

Supun votului procedura de vot. Vă rog să votați.

Cu 84 de voturi pentru, un vot împotrivă și o abținere, procedura a fost aprobată: vot secret electronic.

Putem trece la vot? Da.

În acest moment, vă rog să votați pentru alegerea noului secretar al Senatului. Vă rog.

Cu 76 de voturi pentru, 5 voturi împotrivă și două abțineri, domnul senator Bădescu Iulian a fost ales secretar al...

Din sală: Nu, nu!

Domnul Vasile Blaga:

Domnul senator Cosmin Nicula?

Domnul senator Cosmin Nicula a fost ales secretar al Senatului, iar domnul senator Bădescu este vicelider al grupului parlamentar. E în regulă.

Următorul punct al ordinii de zi, punctul 5 – aprobarea procedurii de urgență pentru dezbateră și adoptarea unor inițiative legislative.

Supunem aprobării plenului Senatului, conform prevederii art. 107 din Regulamentul Senatului, dezbateră și adoptarea cu procedură de urgență, aprobată de Biroul permanent în 12 decembrie 2011, a următoarelor inițiative legislative:

1. Propunerea legislativă pentru completarea art. 256 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Inițiatorul este aici?

Nu este. Mergem mai departe.

2. Propunerea legislativă privind protecția copiilor ai căror părinți sunt plecați temporar în străinătate.

Inițiatorul este aici? Nu.

3. Propunerea legislativă privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în domeniul privat al comunei Fundulea și în administrarea Consiliului Local al Comunei Fundulea, județul Călărași.

Inițiatorul este aici? Este.

Vă rog.

Domnul Constantin Dumitru:

Domnule președinte, mulțumesc.

Este foarte necesar acest schimb de teren, întrucât Fundulea efectiv nu are nici măcar în construcție o clădire a primăriei și are niște proiecte foarte importante de executat în următoarea perioadă.

Rog colegii mei să dea un vot pentru urgentarea acestei propuneri legislative.

Domnul Vasile Blaga:

Doamna senator Silistru, vă rog. Microfonul 3.

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

După câte am văzut eu în listele mele, domnul senator Dumitru nu este autorul acestei propuneri legislative și nu poate susține urgența.

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog, domnule senator.

Domnul Constantin Dumitru:

Nici măcar în Regulament nu scrie că inițiatorul trebuie să susțină procedura de urgență, dar este o cutumă în Senat – ceea ce se întâmplă și cu mine –, iar această inițiativă legislativă este legată de orașul Fundulea din județul Călărași, unde eu sunt senator și este chiar în colegiul meu. Deci cutuma este perfect îndeplinită.

Domnul Vasile Blaga:

Domnule senator,

Cutumă dumneavoastră, dar ce nu se poate nu se poate. Mergem mai departe. *(Aplauze și râsete în sală)*

4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Inițiatorul este prezent? Nu este.

5. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului.

Nici la acest punct nu este prezent inițiatorul.

*

Revenim la punctul 4 din ordinea de zi – Proiectul de Hotărâre pentru înființarea Comisiei speciale privind problematica datoriei istorice a Germaniei către România.

Am discutat de două ori până acum în Biroul permanent al Senatului despre înființarea Comisiei speciale privind problematica datoriei istorice a Germaniei către România.

Vă fac o singură precizare. Evident, o s-o supun la vot la ora 10.30, dar v-am transmis aseară un punct de vedere pe care l-am primit tot aseară de la Direcția juridică a Băncii Naționale a României. Vi-l citesc, oricum, și dumneavoastră: „În completarea scrisorii noastre nr. XVIII/3600/16.07.2010, vă informăm că au fost identificate documente suplimentare în legătură cu problematica supusă atenției de către dumneavoastră prin adresa nr. 783/17 iunie 2010.” Este vorba de Comisariatul pentru Securitate Civilă. „Din analiza acestora, nu rezultă însă existența unei creanțe a Băncii Naționale a României față de Casa Germană de Compensatie.”

Vă spun doar o părere personală. Dacă ar fi existat o marcă, cred că vechiul regim nu ezita să o recupereze, dar, în sfârșit, o s-o supun votului dumneavoastră la ora 10.30.

*

Punctul 6 din ordinea de zi – Proiectul de lege pentru acceptarea amendamentelor la Protocolul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, referitor la poluanții organici persistenti, adoptate la Aarhus la 24 iunie 1998, adoptate prin Deciziile nr. 2009/1, 2009/2 și 2009/3 cu ocazia celei de-a douăzeci și șaptea reuniuni a Organismului Executiv, la Geneva la 14 – 18 decembrie 2009.

Declar deschise dezbaterile generale.

Dau cuvântul inițiatorului. Din partea Guvernului are cuvântul domnul secretar de stat Anton, da? Vă rog, microfonul 9.

Domnul Marin Anton – secretar de stat în Ministerul Mediului și Pădurilor:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Proiectul de lege își propune să introducă în legislația națională noile modificări ale protocolului, cât și anexele acestuia.

Prin modificările adoptate, sunt introduse reglementări pentru șapte noi substanțe organice. Pentru a facilita accesul statelor cu economii în tranziție la Protocolul privind poluanții organici persistenti, au fost introduse pentru aceste state condiții de aderare mai favorabile privind

programele de conformare cu valorile limită de emisie privind aplicarea celor mai bune tehnici disponibile.

Prin aceste modificări, s-a decis actualizarea prevederilor privind cele mai bune tehnici disponibile pentru controlul emisiilor de poluanți organici persistenti și transformarea anexei corespunzătoare într-un document auxiliar de tip ghid.

Vă rog să fiți de acord și să adoptați acest proiect de lege.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Și eu vă mulțumesc.

Dau cuvântul președintelui Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială. Domnule senator Bașa, vă rog, microfonul 7.

Domnul Petru Bașa:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

În ședința din 6 decembrie 2011, Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a hotărât, cu unanimitate de voturi, să adopte un raport de admitere. Proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, iar Senatul este primă Cameră sesizată.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Sunt puncte de vedere din partea colegilor senatori? Nu sunt. Vot, la ora 10.30.

*

Punctul 7 din ordinea de zi – Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Declar deschise dezbaterile generale.

Dau cuvântul inițiatorului. Domnule ministru Predoiu, vă rog, microfonul central.

Domnul Cătălin Marian Predoiu – ministrul justiției:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Vă mărturisesc că am reflectat îndelung asupra modului în care trebuie să mă prezint în fața dumneavoastră, asupra modului în care trebuie să susțin acest proiect de lege, pentru că este de o importanță capitală nu numai pentru buna funcționare a justiției, ci și pentru buna funcționare a statului român. Nu cred că exagerez dacă spun că acest proiect de lege este la fel de important precum a fost Codul civil, pe care dumneavoastră l-ați votat.

M-am gândit cu ce să încep mai întâi și voi începe cu o prezentare tehnică pe care dumneavoastră o cunoașteți, pentru că aveți proiectul de lege în față, cu trecerea în revistă a obiectivelor noastre, pe termen mediu și lung, în ceea ce privește statutul României în Europa, și m-am hotărât să încep cu ceea ce este mai important, și anume viața de zi cu zi a cetățenilor noștri.

M-am gândit la Octavian Dumitrescu, un bătrân care a fost trimis să doarmă în pădure săptămâni de zile, pentru că, în mod abuziv, a fost deposedat de casa în care locuia și asupra căreia avea dreptul, dovedindu-se ulterior că este o eroare judiciară. Nimeni nu a răspuns.

Mi-a venit în minte cazul Thiessen Group, un dosar care stă în instanțele noastre de 30 de ani și pune probleme, inclusiv sub aspectul credibilității noastre ca stat în raport cu partenerii externi publici și privați. Nimeni nu a răspuns până acum.

M-am gândit la zecile, chiar sutele de memorii pe care le primim anual la Ministerul Justiției și față de care suntem puși în situația să spunem: „Ne pare rău, nu putem declanșa niciun mecanism care să verifice dacă în aceste cazuri există sau nu o eroare judiciară.”

M-am gândit la funcționarea statului român, care este compus din trei puteri, nu doar din două.

M-am gândit, de asemenea, la un candidat, aflat ieri în plenul Consiliului Superior al Magistraturii, un judecător care a fost întrebat ce părere are despre acest proiect de lege, dacă încalcă sau nu independența magistratului. Și omul a răspuns: „Nu.”

Și s-a insistat: „Dar ce părere aveți, ministrul justiției poate declanșa o cercetare disciplinară judecată, de altfel, mai departe de inspecție și de plen, de secțiile consiliului? Încalcă sau nu independența?” Și omul a spus: „Nu, nu am nicio problemă, pentru că-mi fac treaba bine.” Vă las pe dumneavoastră să ghiciți dacă a mai trecut sau nu concursul pentru promovare.

M-am gândit să invoc această scrisoare primită de la Comisia Europeană, acum câteva zile, de la secretarul general al comisiei care coordonează Mecanismul de Cooperare și Verificare și în care se spune, negru pe alb, citez: „Un sistem efectiv și robust...” – subliniez „robust” – „al Inspecției Judiciare și al disciplinei în sistemul judiciar va fi cheia care arată că se abordează problema integrității cu adevărat în sistemul judiciar.”

M-am gândit, de asemenea, la cel mai controversat punct din acest proiect de lege supus atenției dumneavoastră: extinderea sferei acțiunii titularilor de acțiune disciplinară și la ministrul justiției, și la președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, și la procurorul general, spunându-se că aceasta ar încălca independența magistraților, ar fi un amestec al politicului în justiție.

Sigur că cel mai simplu ar fi să vă spun: în Franța, situația este așa cum vă propunem noi în proiectul de lege de astăzi, dar mai severă chiar. Inspecția Judiciară funcționează în Ministerul Justiției și nu cred că poate contesta cineva că Franța are o justiție independentă sau e un stat democratic.

În Italia, numai ministrul justiției sau numai procurorul general – atât – pot declanșa acțiunea disciplinară și, indiferent de problemele ei economice actuale, Italia este un stat cu tradiție juridică profundă, cu un sistem judiciar redutabil și respectat. Reamintesc, Codul civil italian este una dintre sursele Codului nostru civil.

În Marea Britanie, numai șeful puterii judecătorești și lordul cancelar, ministrul justiției, pot declanșa mecanismul judiciar, și nu cred că cineva poate contesta eficiența sistemului juridic britanic și a mecanismului său judiciar, ca și democrația din Marea Britanie.

M-am gândit la celelalte state: la Germania, la Cehia, la Polonia, la Slovenia, la țările nordice, în care ministrul justiției este, în mod firesc, îndrituit să ceară declanșarea unui mecanism disciplinar atunci când se impune. Nu mai dau exemplul unui anumit stat nordic, unde orice cetățean poate declanșa acest mecanism al cercetării disciplinare.

Este aceasta o încălcare a independenței magistratului? Nicidecum. Nici în proiectul nostru de lege. Este aceasta un amestec? Nici vorbă. Se constată, la simpla citire, că ceea ce poate iniția ministrul justiției se desăvârșește în secțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Vă rog să observați că tot ceea ce poate face inițiatorul acțiunii disciplinare este să ceară o evaluare, o cercetare care, până la urmă, se judecă de către plenul – rectific – secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, de către sistemul judiciar însuși. Cu alte cuvinte, nu există niciun fel de amestec în ceea ce privește modul în care se rezolvă aceste sesizări.

Sigur că se poate pune întrebarea: dar de ce? De ce să se declanșeze acest mecanism al cercetării disciplinare și din afara sistemului judiciar? Pentru că niciun sistem nu poate rămâne rupt de celelalte sisteme împreună cu care funcționează pentru binele cetățenilor. Niciun sistem nu poate deveni autarhic, fără ca, în final, să-și piardă menirea. Niciun sistem nu poate deveni autist, fără ca, în final, să facă rău societății din sânul căruia s-a creat.

În acest moment, profesia de magistrat este văduvită de un mecanism care să constituie un sistem imunitar față de propriile probleme interne. În acest moment, nu există o răspundere eficientă, și asta produce derapaje. Trebuie să puneți capăt acestui lucru. O puteți face prin acest proiect de lege, într-un mod care prezervă separația puterilor, într-un mod care asigură în continuare ultimul cuvânt justiției asupra oricărei cercetări disciplinare, dar într-un mod care creează o legătură firească, un feedback necesar sănătății sistemului judiciar.

Am rugămintea la dumneavoastră ca, atunci când veți vota, să uitați pentru o clipă culoarea politică pe care o purtați, pentru că astăzi, mâine sau poimâine, oricare dintre dumneavoastră veți putea constata – fie din poziția de conducere a treburilor statului, fie din poziția de opozant al Guvernului – că statul nu funcționează, dacă nu există o răspundere reală pentru fiecare dintre puteri. Guvernul este cenzurat de către Parlament, actele Guvernului sunt cenzurate de către justiție,

actele Parlamentului sunt cenzurate de către justiție. Cine cenzurează derapajele justiției? Cum putem declanșa un mecanism care să se dezbată în justiție dacă sau nu un cetățean a fost sau nu nedreptățit, dacă sau nu un magistrat și-a făcut profesionist sau nu datoria?

În fine, nu susțin acest proiect de lege numai pentru că este în programul Guvernului, numai pentru că de el depinde Mecanismul de Cooperare și Verificare și, poate, și aderarea la spațiul Schengen – cunoașteți bine lucrul acesta –, nu numai pentru că ar fi un plus pentru sistemul nostru judiciar. Îl susțin pentru toți acei magistrați care-și fac, în mod decent și profesionist, datoria, pentru marea lor majoritate, care sunt oameni integri, oameni ce trudesc zi de zi, cu sute de dosare în față, și care-și văd munca pătată de câteva cazuri puse sub preș.

S-a vorbit de faptul că magistrații nu doresc legea. Este fals! Unii dintre liderii lor nu doresc legea și nu mai este treaba mea să răspund de ce. Este treaba lor să răspundă de ce, câtă vreme magistrații înșiși o susțin, cum ați văzut că s-a susținut ieri chiar de către un candidat care și-a riscat șansele de a promova. Niciun președinte de curte de apel nu a spus nu, doar câțiva lideri, și asta trebuie să ne pună pe gânduri. O susțin pentru acești oameni care-și fac în mod onest datoria și, mai ales, pentru cetățeni.

Am să închei spunându-vă o scurtă istorie. Acum doi ani de zile, am vizitat o judecătorie undeva, în țară. Când m-am dat jos din mașină, în fața judecătoriei, la gard, se afla o bătrână de 70, poate 80 de ani, care încerca să ajungă să-mi adreseze câteva cuvinte și a fost oprită de jandarm. Am rugat jandarmul să-i permită să mi se adreseze. Și mi-a explicat un caz în care și-a pierdut, de asemenea, locuința și terenul, moștenire, pretinzând că este o eroare judiciară.

Am spus: „Faceți-mi, vă rog, un memoriu la minister. Am să văd ce pot face. Îl voi adresa Consiliului Superior al Magistraturii.”

Și mi-a spus următorul lucru: „Nu, nu, domnule ministru, nu vă fac nimic, pentru că știu că nimeni nu le poate face nimic.”

Ideea acum nu este că acolo a fost sau nu eroare judiciară. Nu știu nici în ziua de azi, pentru că nu am primit niciun fel de hârtie de la bătrâna respectivă. Ideea este că în capul oamenilor a prins ideea impunității, și asta nu e bine nici pentru cetățeni, nici pentru magistrați, nici pentru dumneavoastră care trebuie să vegheați, pentru că sunteți forul suprem în societatea românească.

Ideea că un om care-și înnoda lacrimile în barbă spune: „Nimeni nu le poate face nimic”, mă răscolește și astăzi. Și, ca într-un tablou cinematografic aproape, dincolo de gard, erau grupați toți magistrații și priveau. Ce este mai dramatic este că, după ce am intrat în judecătorie, am descoperit încă o dramă, dacă vreți: sediul judecătoriei, care nu era în condiții normale de lucru, cu teancuri de dosare, greutăți.

Iată, acolo, în acea întâmplare, este închisă toată problematica justiției noastre. Cu acele greutăți, marea majoritate a magistraților își fac datoria cum se cuvine, dar pentru a nu mai avea astfel de cazuri, în care oamenii să creadă că nu se poate face nimic, vă rog să votați acest proiect de lege.

Vă mulțumesc. *(Aplauze)*

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc, domnule ministru.

Domnule președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, domnul senator Toni Greblă, microfonul 7.

Domnul Toni Greblă:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

După pasiunea pe care domnul ministru a pus-o în susținerea acestui proiect de lege, pasiune care cred că este dincolo de niște interese politice, este oful pe care a simțit să-l dezlege astăzi în legătură cu bunul mers al justiției. Eu am obligația să revin strict la raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, care a luat în dezbatere acest proiect de lege care, în esență, urmărește întărirea sancțiunilor disciplinare aplicate judecătorilor și procurorilor, introducerea unei noi sancțiuni disciplinare, și anume suspendarea din funcție pe o perioadă de până la șase ani, plus șase luni.

Pentru prima dată este definită sintagma de „gravă neglijență” ori de „rea-credință”, și se introduce condiția bunei reputații, drept cerință de acces și menținere în funcție a judecătorilor.

De asemenea, este întărită Inspekția Judiciară prin faptul că această Inspekție Judiciară dobândește personalitate juridică, iar alegerea membrilor Inspekției Judiciare este riguros făcută prin textul legii.

Membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări au hotărât să adopte un raport de admitere, cu un amendament, amendament însușit de toată lumea, inclusiv de Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției.

Dezbaterea cea mai importantă este pe ceea ce, după părerea mea, greșit a trecut inițiatorul ca titular al acțiunii disciplinare, dacă și ministrul justiției să fie titular al acțiunii disciplinare sau nu.

După părerea mea, nu este titular al acțiunii disciplinare. Poate să sesizeze ce face ministrul alături de toți ceilalți. Face o sesizare la Inspekția Judiciară. Aspectele semnalate în sesizare sunt verificate în prealabil de inspectorii judiciari din cadrul Inspekției Judiciare și, de aici, dau soluții: fie propun începerea cercetării disciplinare, fie clasează cazul. Dacă se continuă cercetarea disciplinară, există, la fel, două posibilități: fie se propune aplicarea unei sancțiuni, fie este absolvit de răspundere disciplinară. Dacă se propune aplicarea unei sancțiuni disciplinare, acea sancțiune

disciplinară este consfințită, definită, stabilită de către secția respectivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Poate face plângere împotriva soluției la Înalta Curte de Casație și Justiție. Judecă un complet din cinci judecători.

După părerea mea și după părerea Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, care a adoptat acest raport cu majoritate de voturi, sunt suficiente garanții că nimeni nu va exercita acțiuni disciplinare împotriva magistraților, folosindu-se de acțiunea aceasta disciplinară în alte scopuri decât, efectiv, o anume coerență și disciplinare în munca magistraților.

Drept urmare, rezumându-mă strict la a prezenta raportul, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări vă supune, stimați colegi, un raport de admitere, cu un amendament admis. Proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, iar Senatul este Cameră decizională.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Și eu vă mulțumesc mult.

Dezbateri generale. Vă rog, domnule senator Diaconescu, domnule senator Șova.

Rugămintea este următoarea: să fiți cât mai concisi cu putință, pentru că avem un program de lucru și mai avem încă două proiecte de lege, la punctele 8 și 9 din ordinea de zi, care trec prin adoptare tacită, dacă nu le dezbatem astăzi,.

Vă rog, domnule senator Diaconescu. Se pregătește domnul senator Șova.

Domnul Cristian Diaconescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Într-adevăr, foarte concis, dar pe o astfel de temă extrem de importantă nu aș vrea să lăsăm cuvântul ministrului justiției ca fiind singurul în susținerea unui act normativ care, după părerea mea, depășește nivelul unei simple legi. Este o chestiune de principiu privind funcționarea unui stat de drept și mă alătur rugăminții ministrului justiției ca dumneavoastră să depășiți o logică politică, uneori simplistă și să vedem, practic, ceea ce așteaptă de la noi cei care ne-au ales în colegii.

Răspunderea magistratului este ceea ce doresc milioane de români. Reglementarea acestei chestiuni este absolut necesară, pentru că varianta pe care s-a mers în anul 2004, prin cedarea totală a angajării răspunderii din partea ministrului justiției către Consiliul Superior al Magistraturii, după părerea mea, nu și-a atins scopurile.

Este păcat că acest lucru se întâmplă, dar este o realitate pe care trebuie s-o reglementăm din mers.

Ceea ce face ministrul justiției este doar reluarea capacității de sesizare, 30% din ceea ce a avut ca responsabilitate ministrul justiției până în anul 2005 și este, în opinia noastră, un semnal care ar trebui să ne pună foarte serios pe gânduri în legătură cu situația și momentul în care se află societatea românească.

Sunt peste două milioane de cazuri în instanță astăzi, în fiecare zi. Într-adevăr, există uriașe nemulțumiri care nu ajung la nivelul unei percepții publice foarte clare, dar care grevează sentimentul și responsabilitatea cetățenilor față de justiție.

În primul rând, cei din justiție, după părerea mea, ar trebui să fie mult mai doritori de a avea o reglementare mai clară din acest punct de vedere. Și este păcat că se angajează într-un război cu instituția administrării justiției, pentru că, repet, așa cum spunea și ministrul, în mod categoric, este în favoarea sistemului existența unei modalități de reglementare a responsabilității într-o manieră cât se poate de clară și coerentă.

Deci vă rog, pe scurt, să susțineți acest act normativ.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Șova, microfonul central. Se pregătește domnul senator Georgică Severin.

Domnul Dan-Coman Șova:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Vă mărturisesc că am avut, ascultându-l pe ministrul justiției – care mi-a fost și coleg de școală, și coleg de corp didactic, și coleg de avocatură – am avut mai puțin emoții decât a avut președintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări. Și spun acest lucru, pentru că am citit și eu acest proiect de lege sau această modificare legislativă și, în ciuda faptului că are câteva aspecte bune, are însă și aspecte care, din punctul meu de vedere, sunt inadmisibile.

Rezultatul prim... Și am să-i spun domnului ministru al justiției, care este nu numai un avocat excelent, dar și un bun cunoscător al realităților românești, că istoria a demonstrat că instituții care funcționează în Marea Britanie – într-un mod ciudat – la porțile Orientului, produc efecte complet diferite decât le produc la Londra. Pentru că nu e suficient să scrii o lege, ci este vorba și de responsabilitatea și de cultura politică a celui care o aplică.

Fără a face procese de intenție actualului ministru al justiției, eu cred că un ministru al justiției, cu puterile care sunt în acest proiect de lege, ne-ar putea face pe mulți dintre noi să regretăm că astăzi, 15 decembrie 2011, am dat ministrului justiției niște puteri pe care nu le-a avut niciodată în istoria României. Nici în timpul lui Gheorghiu-Dej nu le-a avut.

Pot să vă spun că acest proiect de lege, care pleacă de la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, nu a ținut cont deloc de avizul dat de Consiliul Superior al Magistraturii, un aviz pe care îl consider profesionist și argumentat.

Principalul efect al acestei noi reglementări propuse va fi, în perioada imediat următoare, că fiecare judecător și procuror din România va avea mai multe acțiuni disciplinare îndreptate împotriva propriei persoane decât dosare pe care le judecă pe rol.

Elementul de presiune, pe care domnul ministru a încercat să-l minimalizeze, este acela că judecătorii sunt și ei oameni și niciunui om nu-i convine să facă obiectul unor anchete disciplinare nefârșite. Ceea ce se va întâmpla.

Mai mult decât atât, domnul ministru a ridicat problema faptului că există erori judiciare pentru care nu răspunde nimeni. Dar nici în conformitate cu acest proiect de lege, pentru erorile judiciare nu va răspunde nimeni în sensul în care se așteaptă poporul la care făceați referire, deoarece poporul se așteaptă la reparații personale, nu să dăm noi afară judecătorul din magistratură, că nu-l încălzește cu nimic. Acțiunea în regres pe care ar trebui s-o facă statul român împotriva judecătorilor sau procurorilor nu se exercită. N-aș vrea să nominalizez, dar noi avem la vârful procuraturii din România oameni condamnați de CEDO pentru rele tratamente sau pentru arestări abuzive, împotriva cărora nu s-a îndreptat nimeni. Și acest proiect de lege nu se îndreaptă împotriva lor. Cu ce să-i sancționăm? Că aveți sancțiunile aici: avertisment până la darea afară din magistratură. Dar nu repară nimeni paguba produsă celui care a suferit eroarea judiciară.

Este adevărat ce spunea ministrul justiției, că oamenii au impresia că nimeni nu răspunde, dar este foarte greu să îndeplinești ideea de responsabilitate a judecătorului cu aceea de independență a lui. Iar marea problemă pe care eu o sesizez în acest proiect de lege și pe care o sesizează și Consiliul Superior al Magistraturii, de altfel, este faptul că ministrul justiției, prin exercitarea acțiunii disciplinare, va putea interveni împotriva judecătorilor pentru soluțiile pe fond. În toate discuțiile, în afara celor oficiale, pe care le-am mai avut cu reprezentanți ai Ministerului Justiției, am spus întotdeauna că responsabilitatea magistratului este acceptabilă, așa cum spune și Consiliul Superior al Magistraturii în observațiile trimise comisiei, în măsura în care se referă la chestiuni de procedură sau la activități conexe activității de judecată propriu-zis. Dacă, prin acțiunea disciplinară a ministrului justiției, mă voi putea duce pe fondul cauzei să declanșez acțiune disciplinară pentru că magistratul nu a judecat bine sau pentru că a judecat altfel decât spune Inspekția Judiciară sau ministrul justiției că trebuia să judece, atunci am desființat sistemul judecătoresc.

Cum va mai pronunța un magistrat liber de sine dacă fiecare justițiabil din România se va duce la ministrul justiției și îi va cere să declanșeze o acțiune?

Vin și întreb un lucru, ca să nu spunem că apărăm numai judecătorii. Art. 99¹ spune așa – și aici mă refer la procurori: „Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.”

Stimați colegi, poate că unii s-au simțit vătămați de procurori, dar eu vin și vă întreb: când o să vrea procurorii să ancheteze clanul Clămparu sau când o să vrea să ancheteze nu știu ce clan interlop din România, cu acest articol 99¹, avocat să fii al clanului Clămparu, păi, pentru fiecare silabă sau respirație a procurorului, pot să faci câte o plângere la Inspekția Judiciară. O să blocăm urmărirea penală împotriva infractorilor care trebuie deferiți justiției.

Fiecare procuror de la DIICOT, care o să îndrăznească să se ducă peste cineva care face spălare de bani sau crimă organizată, pentru fiecare lucru sau fiecare act de procedură, sau fiecare citație pe care o s-o facă, o să aibă câte o plângere. Și știți care va fi impresia? Impresia va fi mai rea decât acum, pentru că acele plângeri nejustificate vor termina prin a fi respinse și oamenii vor spune: „Iată cum se apără între ei”.

Deci dacă discutăm de impresie asupra sistemului judiciar, impresia va fi de trei ori mai proastă decât este astăzi.

Stimați colegi,

Rugămintea Grupului parlamentar al PSD este să luați în considerare că proiectul ieșit din Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări nu a ținut cont deloc – și e regretabil că nu a făcut-o – de observațiile Consiliului Superior al Magistraturii. Nu vă cer să respingeți această inițiativă, pentru că ea trebuie promovată, dar trebuie anumite limite care să păstreze independența magistraților.

Eu vă cer și cer domnului președinte Blaga să supună la vot și retrimiteră la comisie a acestui proiect de lege. Și, de asemenea, vă spun că, în ipoteza în care acest proiect de lege va trece astăzi, Partidul Social Democrat va ataca la Curtea Constituțională numai chestiunile de neconstituționalitate arătate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Și nu-i doresc doamnei ministru Anca Boagiu, la gesturile pe care le face, să vadă vreodată în practică cum se aplică acest proiect de lege.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnule senator Berceanu, vă rog.

Microfonul 2, vă rog.

Domnul Radu-Mircea Berceanu:

Eu am o foarte scurtă problemă de procedură. Chiar nu-și dau seama colegii noștri avocați când pledează aici că sunt într-un mic-mare conflict de interese și că mâine, când o să se ducă să apere o cauză în fața judecătorilor, conflictul acela de interese o să se vadă la scenă deschisă?

(Aplauze)

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Are cuvântul domnul senator Georgică Severin.

O să vă rog să fiți foarte, foarte scurt, domnule Severin.

Se pregătește domnul senator Frunda.

Domnul Georgică Severin:

Stimați colegi,

Nu sunt jurist și nu o să mă refer acum la aspectele juridice.

L-am ascultat cu mult interes pe domnul ministru, a avut, într-adevăr, o pledoarie plină de sentiment și am văzut jumătatea plină a paharului, dar n-am putut să nu mă gândesc imediat că, pe lângă mesajul atât de patetic, în anumite momente, pe care ni l-a prezentat domnul ministru, sunt și realități pe care eu, care nu sunt jurist, le constat, le văd.

M-a frapat comparația dumneavoastră cu Marea Britanie. E o diferență. Acolo nu conduce Traian Băsescu, conduce Regina Elisabeta. Dar de ce nu ați făcut comparația, de exemplu, care mi se părea mai potrivită la ceea ce propuneți dumneavoastră, cu Kazahstan, cu Belarus, cu Serbia, unde avem un sistem foarte clar și unde justiția stă clar sub obrocul puterii executive? De ce? Văd că ne îndreptăm spre ei. Dacă dorim să ne democratizăm justiția, haideți să ne gândim puțin și să lămurim problema jurisprudenței. Dar nu vreau să intru în zona aceasta.

Nu pot să nu mă gândesc că aceiași justiție și aceiași procurori, despre care spuneți dumneavoastră că trebuie sancționați – și, într-adevăr, trebuie sancționați, dar nu de Executiv, după părerea mea – sunt aceiași care fac justiția televizată, aceiași pe care îi vedem că arestează și, pe urmă, nu se mai întâmplă nimic, aceiași care dau pe surse și, mai ales, n-am înțeles cu ce ne ajută acest proiect de lege – necesar, de altfel – să terminăm o dată cu nebunia unei justiții care văd că se bazează numai pe stenograme, pe filaje, pe urmăriri bazate, de obicei, pe siguranța națională. Unde mai sunt drepturile cetățeanului? Și mă întreb: acei procurori și magistrați onești care nu au intrat în jocul acestei puteri vor mai avea vreo șansă să-și mențină independența în noile condiții?

Vedeți, suntem într-o țară în care se iau decizii absolut fundamentale pentru România fără niciun mandat și răspunsul este dat: „Eu reprezint România, deci n-am nevoie de niciun mandat”. Știți din cine am citat. Mă gândesc deci că este suficient să fii votat o zi întreagă la Paris ca să poți să decizi soarta tuturor românilor.

În aceste condiții, fac și eu un apel la dumneavoastră, care vorbești de Mecanismul de Cooperare și Verificare și de faptul că, într-adevăr, din cauza problemelor din justiție, nu avem acces la spațiul Schengen. Probabil, aveți dreptate, dar, în același timp, trebuie să ne gândim și la aceiași justiție care trebuie să se gândească la interesul cetățenilor, la democrație, pentru că acest

proiect de lege îl discutăm astăzi în Senat, în ziua în care, prim asumare, Guvernul pe care îl reprezentați dumneavoastră asomează democrația României prin această comasare a alegerilor, care știți foarte bine că este împotriva oricărui principiu.

Și mai este un lucru. Îmi aduc aminte că am avut președinți care respectau Constituția României și nu și-au depășit atribuțiile. Sunt convins că dumneavoastră, ca ministru, nu vă veți depăși atribuțiile și veți fi un ministru care, chiar dacă veți avea la dispoziție această armă – ceea ce nu vă doresc – o veți face cu parcimonie și respect față de lege. Dar la fel de bine știm că a apărut un președinte care a încălcat orice precedent și tot ceea ce înainte era valabil astăzi este o minciună. De unde știm că viitorul ministru al justiției nu va face la fel?

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc.

Domnul senator Frunda. Se pregătește domnul senator Rușanu și rog liderii de grup să asigure prezența maxim posibilă în sală. Și, după aceea, domnul senator Cseke.

Domnul Frunda György:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule ministru,

Doamnelor și domnilor senatori,

Intervenim în modificarea legilor existente atunci când ele nu funcționează bine. Și, dacă întrebi cetățeanul de rând dacă justiția din România funcționează bine, răspunsul este, fără doar și poate, că nu.

De ce nu funcționează bine? E o întrebare la care răspunsul este foarte, foarte complex. Nu funcționează bine pentru că nu avem un cadru legal foarte exact, suntem într-o perioadă de tranziție și aici, cu foste coduri, prezente coduri – coduri în adoptare, se adoptă – cu o mulțime de legi, care, nu rareori, se bat cap în cap și chiar judecătorul de bună-credință nu știe pe care s-o adopte.,

Avem prea puțini judecători pentru noianul de procese care există în instanțele românești, avem prea puține judecătoria și, de multe ori, create, parcă, de omul care are procese mici și pe care trebuie să le rezolve și, nu în ultimul rând, avem actorii principali ai acestui domeniu, procurorii și judecătoria, magistrații, care, în marea lor majoritate, sunt oameni corecți, care lucrează enorm de mult, care, de multe ori, nu merg în concedii, lucrează la sfârșit de săptămână acasă ca să dea soluții oneste. Au vocația de a fi judecători.

Și printre ei, însă, există oameni care au interese personale, pentru care banul contează mai mult decât reputația, și pe care trebuie să-i sancționăm.

Și avem marea masă a cetățenilor români și neromâni, care au procese în România, oameni care sunt purtați în instanțe luni și ani de zile, care sunt hărțuiți și sunt achitați după patru-cinci ani de zile, dar pentru perioada cât au fost hărțuiți nu primesc nicio despăgubire. Procurori care-și permit, și nu numai procurori, care-și permit să cheme în instanță sau la sediile lor oameni pe care, pe urmă, nu-i inculpă.

Avem cazuri de fost ministru suspendat care își câștigă dreptatea în instanță, dar a cărui carieră politică este distrusă.

Avem foști miniștri acuzați de trădare de țară, domnilor colegi, și soluția merge spre achitare.

Iar cei care pornesc urmărirea penală nu au nicio răspundere.

Sunt mulți oameni consilieri care sunt deferiți parchetului de către Agenția Națională de Integritate pentru incompatibilități, iar după câteva luni, organele de procuratură spun că nu există responsabilitate juridică. Iar inspectorii ANI nu răspund.

Parchetul General a făcut o convenție cu ANI – știți de asta, domnilor senatori, că este atribuția noastră să știm – în care parchetul va pune la dispoziția ANI datele pe care le are, unui organ nu de urmărire penală, ci unui organ administrativ. Și ANI face demersuri, prin ANAF sau prin DIICOT, sau prin DNA, pentru a cere din județe și din străinătate date despre dumneavoastră și plus despre oricare dintre cei 1 400 000 de funcționari ai României.

Este acesta stat de drept, doamnelor și domnilor senatori? Este aceasta o normalitate și o funcționare normală a statului de drept sau ne îndreptăm spre un stat autoritar, care vrea ca să-l aibă pe cetățean la îndemâna puterii? Întrebarea, bineînțeles, este retorică.

Dar prin cine își impune statul politica? Prin justiție. Și cum este un stat de drept dacă justiția nu este politică, ci este independentă? Este justiția din România independentă? Răspunsul este da, iar uneori este prea independentă. Uneori este prea independentă și face ce spune.

Și în aceste situații, când justiția este prea independentă, cred că în baza relației de echilibru și de echilibrare care există între puterile statului, avem obligația să intervenim. Iar măsurile propuse de Guvern sunt corecte.

Sunt două probleme, într-adevăr, la care trebuie să răspundem.

Posibilitatea sesizării de către ministrul justiției. Domnul ministru ne-a dat exemplele: francez, italian, german. Nu sunt un mare fan al justiției franceze, de exemplu. Nu cred că centralismul francez corespunde unei Europe a anului 2011, și domnul ministru știe că în Franța există dezbateri foarte aprinse pe această temă și se încearcă scoaterea ministrului justiției din această ecuație care există astăzi. Știe că există țări foarte democratice, unde ministrul justiției nu are absolut niciun rol în a exercita controlul disciplinar asupra judecătorilor.

Știe domnul ministru și știm și noi, și proiectul de lege respectă prevederile Cartei Universale a Judecătorului și ale Rezoluției Consiliului European. Mi-e teamă de acest lucru, mi-e teamă de dreptul domnului ministru – oricine ar fi el – de a declanșa această investigație asupra judecătorilor. Și vă spun de ce: puneți-vă în situația judecătorilor. Exemplul meu este pur teoretic, desigur, domnule ministru. Am un judecător care, poate, este prea corect și-și face treaba prea bine și am un ministru al justiției, peste câteva luni, peste câțiva ani, care vrea să-l marginalizeze pe el, vrea să-l elimine pe el, pentru că este corect, pentru că este bun. Și face sesizarea împotriva judecătorului. Va fi sesizat Consiliul Superior al Magistraturii și omul acesta va fi chemat săptămânal, lunar, un an, doi ani, să-și explice conduita. Ce va face cu dosarele pe care le are pe rol, cum își va face treaba?

Este semnul de întrebare pe care-l pun și aici, cred că și domnul Șova are dreptate – suntem toți trei avocați pledanți – și, dacă-mi permiteți o paranteză, i-aș răspunde cu mare respect domnului senator Berceanu.

Cred că trebuie să intervenim pentru că noi cunoaștem sistemul din interior și cred că nu este bine dacă, de exemplu, ai pune să fie ministru al construcțiilor de avioane un avocat, pentru că nu se pricepe. Dar aici, chiar știm legăturile.

Revenind la această temă, a nu-l sancționa pe judecătorul respectiv sau a-l hărțui înseamnă că ai un efect politic asupra juridicului. Este ceea ce Carta Europeană privind Statutul magistraților cere să nu facem. Nu voi propune să revenim asupra acestui text. Haideți să-l aplicăm, să se cristalizeze și dacă va fi nevoie, peste doi-trei ani, vom putea să revenim.

Unde, însă, am rețineri foarte, foarte serioase, domnule ministru, este posibilitatea intervenției pe fond a problemei, problemă ridicată atât de Asociația Magistraților, cât și de Consiliul Superior al Magistraturii. Atât timp cât judecătorul are dosarul în față, să-l lăsăm să lucreze. Singura armă împotriva lui este calea de atac, apelul sau recursul sau calea extraordinară, care se repară acolo. Dar a-l sancționa pe un judecător pentru că, de bună-credință, în posesia cunoștințelor sale juridice, a greșit cu bună-credință... nu poate fi sancționat. Or, această posibilitate... are în sacul sancțiunilor și această posibilitate. Cred că nu este bine.

Și ca să destind atmosfera, m-aș referi la sancțiunea pe care o prevedeți, domnule ministru, pentru mutarea disciplinară, pe o perioadă de până la un an sau șase luni, a unui judecător de la o instanță la alta. Singura mea întrebare: pe cine sancționați? Judecătorul sau justițiabilii? Dacă este prost la Rădăuți, de ce va fi bun la Arad? Instituția mutării vine din epoca colonialismului. Judecătorul de la Paris era mutat la Marrakech sau de la Londra la Calcutta. Dar în cadrul unui stat, să-l mut de la București la Satu Mare sau de la Constanța la Timișoara, pentru că este prost acolo și indisciplinat și să-l trimit dincolo să facă dreptate, mi se pare că este sancțiunea mai mult a

justițiabilului decât a judecătorului. De aceea, dacă aş fi putut interveni, aş fi propus scoaterea acestei sancțiuni, și pur și simplu l-aș suspenda, nu l-aș muta.

Cu aceste observații, care încearcă să fie de fond, sunt convins doamnelor și domnilor senatori, că este nevoie de un asemenea proiect de lege, cu toate că avem o reglementare actuală care nu a funcționat. Nu a funcționat. Pentru îmbunătățirea justiției din România, pentru a încerca să completăm și alte acte normative – să sperăm că durata proceselor va fi mai mică – pentru despăgubirea efectivă a celor hărțuiți în instanță și pedepsiți, ce facem cu sute și sute de consilieri împotriva cărora ANI a depus plângere, au fost tracasati în parchete, șase, opt, zece luni de zile și s-a stabilit că nu au săvârșit nicio infracțiune?

Cred că trebuie să ne gândim și la despăgubirea efectivă a cetățeanului pentru ca justiția din România să fie mai sănătoasă.

Îmi arată domnul ministru că după... Domnule ministru, știți cum este? Două lucruri sunt greu de acceptat: când întotdeauna facem apel la scrisorile care ni se trimit de la Bruxelles pentru că ne simțim ca niște copii care suntem insuficient de dotați intelectual să ne rezolvăm problemele și, în al doilea rând, când spunem după. Când am adoptat Legea ANI, dumneavoastră v-ați obligat ca în șase luni să ne prezentați un cod de conduită morală, în care să modificăm și aceste lucruri. A trecut puțin mai mult, haideți să venim la acestea și să le rezolvăm

Vă mulțumesc pentru că m-ați ascultat. *(Aplauze)*

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc mult, domnule senator.

Domnul senator Rușanu. Se pregătește domnul senator Corlățean.

Domnul Dan-Radu Rușanu:

Mulțumesc.

Domnilor colegi,

Domnul ministru a făcut aici o afirmație foarte corectă și foarte adevărată. Afirmația dânsului era că întotdeauna Guvernul este cenzurat de Parlament.

Domnule ministru, așa este. Întotdeauna Guvernul este cenzurat de Parlament într-o țară normală. Dar într-o țară în care Guvernul, Executivul, de trei ani de zile, conduce numai prin ordonanțe de urgență și prin asumarea răspunderii și face abuz de această asumare a răspunderii, dumneavoastră considerați că Parlamentul cenzurează Guvernul? Dumneavoastră, ca independent, ca ministru independent și ca jurist, credeți că este normal, așa cum spuneți dumneavoastră, că Parlamentul cenzurează Guvernul, în condițiile în care el conduce așa cum conduce?

Aș vrea să vă mai spun că despre ministrul justiției se spune: „Asigură administrarea sistemului, și nu controlul lui”. Această afirmație era făcută de fosta dumneavoastră colegă, Monica

Macovei. Și tocmai pentru asta s-a înființat CSM-ul. Avem această instituție care controlează sistemul.

Dumneavoastră sunteți un ministru independent, spunem astăzi, deși nu știu dacă există cineva independent în Guvernul Boc, dar nu cred că un ministru care întotdeauna va fi pus politic poate să controleze sistemul sau să-și dorească controlul sistemului, în mod independent și onest.

Evident, dumneavoastră spuneți „Noi doar sesizăm CSM-ul, și CSM-ul face controlul”.

Domnule ministru, orice control te hărțuește, indiferent de rezultatul lui, la sfârșit. Că este afirmativ sau negativ, un control pe care-l ai te stresează și creează o presiune asupra ta, indiferent că este făcut și declanșat din inițiativa ministrului justiției, este făcut de ANAF, de Garda Financiară sau de orice altă organizație de control.

Și atunci, prin această prerogativă, pe care dumneavoastră v-o asumați, nu puteți să creați o presiune suplimentară asupra justiției? Eu cred că da. Dumneavoastră o să-mi spuneți că nu, o să fiți un ministru obiectiv. Dar v-a mai spus și colegul meu, domnul Frunda, aici, astăzi, da, sunteți obiectiv. Măine, poate să vină o nouă Monica Macovei și știm cu toții cât de obiectivă a fost.

Eu cred că mai bine ar fi să lăsăm ca instituțiile să funcționeze în continuare și să le facem să funcționeze, nu să mutăm atribuțiile de la o instituție la cealaltă, de la CSM la minister, în condițiile în care acreditarea nu merge. Haideți, deocamdată, să lăsăm... și să facem în așa fel încât instituțiile pe care le-am acreditat să-și facă datoria.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Corlățean. Se pregătește domnul senator Cseke.

Domnul Titus Corlățean:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Eu voi încerca să fiu concis, și mă adresez președintelui Senatului, era și este nevoie de puțină răbdare, câteva minute, pentru că subiectul este realmente important și va avea consecințe, pe de o parte, și, pe de altă parte, vedeți că este nevoie de o dezbatere care să permită adoptarea unei legi corecte, care este necesară, având o susținere cât mai largă. Dar, chiar și în interiorul familiilor politice, vedeți că pozițiile pot fi uneori nuanțate sau nu pot fi neapărat similare, ca dovadă a faptului că nu este vorba de partizanat politic, ci este vorba de o dezbatere serioasă pe fond și, spun eu, profesionistă.

Dacă această lege, care este necesară, ar fi existat într-o formulă corectă de mai mulți ani – fără să știu ce avea să spună unul dintre colegi anterior – probabil că am fi evitat multe dintre situațiile neplăcute apărute în lumea magistraturii și, în orice caz, promovări în funcții de

responsabilitate extrem de înaltă – înaltă..., înaltă nu are grad de comparație, în sensul de extrem. Nu ar fi existat promovări în funcții de conducere ale căror acte procedurale, mă refer la magistrați și mă refer la Ministerul Public, au condus la condamnarea nu a persoanei respective, ci a statului român la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Nu a existat o astfel de răspundere disciplinară și am ajuns acolo unde am ajuns.

Este nevoie de această lege, rămân însă unele întrebări, pe care colegii mei, unii dintre ei, le-au ridicat. Și un subiect – pe care și eu îl voi menționa foarte pe scurt – este acela al titularului acțiunii disciplinare și, de fapt, într-un sens mai larg, al unei necesități, din punctul meu de vedere și al multor alora, de a separa încă o perioadă de timp în România Executivul, puterea politică, până la urmă, de activitatea magistraturii. Este o discuție mai veche, vă aduceți aminte de ceea ce s-a discutat la momentul în care s-a construit mecanismul de desemnare a șefilor Parchetului General, DNA-ului.

Cred că această lege, așa cum este ea construită ca proiect de lege, va putea să funcționeze corect probabil în 10 ani de acum înainte, în măsura în care vom reveni sau vom încerca să ajungem la o anumită normalitate. Din păcate, situația socio-politică, juridică și cultura actuală nu cred că ar permite o aplicare corectă a acestei legi. Este nevoie totuși de o anumită separare între Executiv și independența magistraturii cel puțin pentru încă un număr de ani în România.

Îi spun domnului senator Frunda, cu toată prietenia și tot respectul, că nu cred că justiția este prea independentă și niciodată nu poate fi prea independentă. Justiția trebuie să fie independentă și cu asumarea responsabilității pentru anumite fapte în condiții bine prevăzute de lege. Justiția niciodată nu este prea independentă!

Am două întrebări pe care le adresez domnului ministru al justiției, pe care l-am ascultat cu atenție, pledând corect la nivel de principiu și invocând foarte multe aspecte pe care le consider corecte.

Prima întrebare. Am avut în legislația anterioară și o faimoasă Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 94/1999, dacă îmi aduc aminte, acea chestiune legată de dreptul de regres al statului, împotriva inclusiv a magistratului – în anumite condiții, prin deciziile pe care le-a luat, s-a ajuns la o condamnare la CEDO –, și o necesitate chiar de răspundere disciplinară în această materie, în anumite condiții. Niciodată aceste reglementări nu au fost aplicate și avem foarte multe cazuri în care noi știm – noi știm! – că acele condamnări la CEDO ar fi trebuit, ulterior, să genereze anumite reacții ale sistemului împotriva anumitor magistrați.

Întrebarea mea este: în ce măsură acest proiect de lege, dacă va fi adoptat, este aplicabil acestui tip de speță? Nu este. Ceea ce înseamnă că problema rămâne totuși deschisă și valabilă separat.

O a doua chestiune, și e o întrebare realmente foarte serioasă, aș vrea să-mi confirmați dacă pe masa președintelui României, în clipa de față, la semnarea decretului, figurează numirea noului

președinte al Secției Penale la Înalta Curte de Casație și Justiție și dacă această distinsă magistrată este soția subprefectului de Dâmbovița, partener, în sens mai larg, al președintelui Consiliului Județean Dâmbovița și președinte al Organizației Județene a PDL?

Pun această întrebare pentru că știu – și pe bază de informații, domnule ministru – destul de multe. Și, tot pe bază de informație, vă spun că, de exemplu, în alt sens, mi se par inacceptabile – și sunt inacceptabile! –, din punctul de vedere al independenței justiției, la care domnul senator Frunda a făcut referire, discuțiile între înalți magistrați – și vă spun direct, Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii – și președintele României, discuții în cadrul cărora li se spune ce au voie și ce nu au voie să facă, ce locuri pot fi scoase la Înalta Curte de Casație și Justiție, pe procedura actuală, și ce locuri trebuie păstrate, pe procedura pentru care Guvernul își va angaja răspunderea în această după-amiază. Pentru că, în astfel de situații – și aștept răspunsul la întrebarea pe care v-am pus-o –, dați-mi voie să cred că acest principiu generos al răspunderii disciplinare a magistraților – și poate al răspunderii de altă natură a magistraților care ascultă de comenzi politice – este inaplicabil.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Blaga:

Și eu vă mulțumesc.

Îi dau cuvântul domnului senator Cseke, după care domnul ministru va răspunde la întrebări. Voi supune apoi votului cererea domnului Șova și, dacă va fi respinsă, cât ne mai rămâne timp, vom trece și la discutarea amendamentelor respinse.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Cseke Attila-Zoltán:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Permiteți-mi, ca membru al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, două, trei idei despre acest proiect de lege.

Sigur că problema este una delicată și că ea trebuie discutată profund, dar cred că suntem cu toții de acord că și problemele din justiție sunt destul de profunde și numai dacă ne ducem în colegiile noastre și îi întrebăm pe cetățeni care este părerea lor despre funcționarea sistemului judiciar în România astăzi, cred că răspunsul este, pentru toți cei care suntem astăzi prezenți, că trebuie făcut ceva.

Am spus întotdeauna că cea mai mare greșală a unui conducător din orice domeniu este aceea de a nu face nimic. Eu nu spun că acest proiect de lege este perfect, efectele acestui proiect de lege se vor vedea în timp. Nici nu putem spune că toate efectele vor fi pozitive, dar, în mod cert, trebuie să apreciem faptul că se încearcă să se miște ceva.

Dacă îi întrebăm pe cetățeni, sigur, ne spun care sunt problemele și ne cer ca noi, politicieni, noi, senatorii, de exemplu, să găsim soluții, ca putere legislativă, ca ei să nu mai aibă acele probleme. Nu întotdeauna un justițiabil are dreptate, în mod cert, dar este evident pentru mine că fiecare participant al unei puteri în stat, chiar dacă este putere judecătorească, de exemplu – de care discutăm astăzi –, trebuie să știe că există o oarecare pârghe de control, trebuie să știe că riscă o sancțiune în cazul în care greșește. Fără această posibilitate legislativă și fără această posibilitate de a cunoaște că vei fi sancționat, dacă ai greșit, această independență și autonomie a puterii judecătorești este deviată de către unii – încă o dată, de către unii – participanți la puterea judecătorească.

S-a spus aici că ar putea fi o interferență, o imixtiune a ministrului justiției în cercetarea disciplinară a judecătorilor și procurorilor. Este vorba de un drept de sesizare al ministrului justiției, iar cercetarea disciplinară este desfășurată de către Inspekția Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Dacă trebuie să aibă ministrul justiției acest drept de sesizare sau nu, putem să discutăm. Eu cred că trebuie să-l aibă, nu numai pentru că alte state europene au – sigur, altele nu au –, ci pentru că, astăzi, și în mentalitatea societății, inclusiv ministrul justiției trebuie să aibă o pârghe de sesizare, încă o dată, atunci când sunt anumite elemente care trebuie verificate și controlate, nu de Ministerul Justiției, cum se întâmplă în altă parte, nu de ministru, ci de către cei abilitați prin lege, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Încă o idee permiteți-mi, și închei. Din punctul meu de vedere, această lege nu este îndreptată, în niciun caz, împotriva judecătorilor sau procurorilor. Această lege îi va apăra pe cei buni și îi va sancționa pe cei care greșesc.

Trebuie să acceptăm odată pentru totdeauna că, în orice domeniu, inclusiv în cadrul puterii judecătorești sunt oameni și oameni, de diverse calități; unii sunt mai buni, dau sentințe mai bune, alții mai greșesc sau greșesc mai mult. Niciodată reputația unei profesii nu se va ridica, dacă nu îi vom lăuda pe cei foarte buni și nu îi vom sancționa pe cei care greșesc. Nu se poate ridica reputația puterii judecătorești atâta timp cât cei care greșesc nu sunt sancționabili și nu vor fi sancționați. Tot așa de adevărat este că trebuie să-i lăudăm pe cei care sunt foarte buni.

Eu mă bucur de acest raport, care a fost votat cu mare majoritate în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, iar Grupul parlamentar al UDMR va susține acest raport și proiectul de lege.

Mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Vasile Blaga:

Și eu vă mulțumesc mult.

Domnule ministru, vă rog, dacă doriți să răspundeți. De unde doriți. Microfonul 8.

Domnul Cătălin Marian Predoiu:

Răspunsul pentru domnul senator Corlățean.

Candidatura respectivă, din câte știu, este la Consiliul Superior al Magistraturii. Dacă Consiliul Superior al Magistraturii a trimis adresa către domnul președinte, atunci e la Președinție. Dar la acest lucru poate să vă răspundă strict Consiliul Superior al Magistraturii.

Doar un cuvânt mai vreau să adaug, nu ca o replică la ceea ce s-a spus, ci ca o invitație de a privi proiectul de lege și sub alte aspecte, pentru că discuția s-a focalizat pe dreptul de sesizare al ministrului. Încă o dată subliniez, este doar dreptul de a trimite o hârtie către Consiliul Superior al Magistraturii în care îl invităm, prin inspecție, să facă cele convenite și să-și facă curățenie în propria casă, dacă doresc. Dacă nu doresc, nu o să o facă și vom continua să avem aceleași probleme. Deci decizia tot la sistemul judiciar rămâne și pe responsabilitatea acestui sistem mizăm în continuare.

Voiam să vă spun că proiectul are și alte valențe. La ora aceasta, dacă ne uităm și analizăm modul în care se respectă recursurile în interesul legii, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție în recursurile în interesul legii, vom vedea că nu avem o disciplină jurisdicțională, că, deși este text legal, care prevede obligativitatea lor, este ignorat, că aceasta generează o practică neunitară, practica asta neunitară alungă investitorii și sperie cetățenii, că te judeci într-un fel într-o parte a țării și în alt fel în altă parte a țării, în spețe similare. Toate aceste aspecte sunt avute în vedere de proiect.

Încă o dată, îl susțin fără niciun fel de rezervă, nu numai tehnică, ci și de conștiință. Nu am nicio problemă să spun că este un proiect moderat, nu este un proiect sever, nu este un proiect dur, ci este un proiect în standardele unei justiții normale.

Domnul Vasile Blaga:

Stimați colegi,

Este ora 11 fără 12 minute și vă propun să încheiem câteva lucruri astăzi.

Supun votului dumneavoastră propunerea de retrimiteră la comisie a domnului senator Șova.
Vă rog.

Cu 38 de voturi pentru, 70 de voturi împotriva și o abținere, propunerea nu a fost aprobată.

Avem patru amendamente respinse și un amendament admis. Se mai susțin aceste amendamente respinse? Dacă da, îl rog pe cel care o face ca fiecare amendament să fie susținut în 30 de secunde.

Domnul senator Urban, microfonul 2. Amendamentul respins de la poziția 1.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Pentru că toți cei care au discutat pe marginea acestui proiect de lege au spus că răspunderea disciplinară ar fi incompletă, dacă nu ar exista răspunderea materială a magistraților pentru acele cazuri în care, după eventuale condamnări la CEDO, statul român deja va fi plătit din banii noștri

despăgubirile la care a fost obligat din cauza relei-credințe sau a erorilor judiciare săvârșite cu știință de către magistrați, sunt în măsură să vă prezint aceste patru amendamente și să vă cer votul asupra lor.

Primul amendament. După art. 77 se introduce un nou articol, 77¹ cu următorul cuprins: „Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, judecătorii și procurorii încheie o asigurare de răspundere civilă pentru erori judiciare săvârșite din gravă neglijență.”

Cum funcționează mecanismul? Practic, în momentul în care România este condamnată la CEDO și este obligată să plătească despăgubiri...

Domnul Vasile Blaga:

Vă rog, cât mai concis. Uitați-vă și la ceas. Vă rog, domnule senator.

Domnul Iulian Urban:

...statul român va fi obligat la plata acestor despăgubiri, se va îndrepta împotriva magistratului care a cauzat eroarea judiciară, iar prin această asigurare de răspundere civilă se va proceda la plata despăgubirilor pe care statul român a fost obligat să le plătească către justițiabilul ce a fost păgubit în drepturile sale. Acesta este primul amendament, vă rog să-l supuneți votului.

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Supun votului dumneavoastră amendamentul respins de comisie, de la poziția 1 – amendamente respinse.

Vă rog să votați.

Cu 41 de voturi pentru, 58 de voturi împotriva și 10 abțineri, amendamentul nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Se mai susține vreun alt amendament? Vă rog, domnule senator Urban.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte,

În condițiile în care acest amendament de la poziția 1 nu a fost susținut, nici celelalte amendamente nu-și mai au rostul. Însă îi rog pe toți colegii din Senatul României să se gândească foarte bine la faptul că, astăzi, au avut posibilitatea ca toate aceste erori judiciare... gândiți-vă la cazul Țundrea, a stat 10 ani în închisoare degeaba. Rămânem în continuare cu această problemă nerezolvată, pentru că nu am vrut să votăm. Nimeni nu va răspunde material, în continuare, în România, iar acel judecător sau procuror care a greșit o dată, va spune că va mai putea greși o dată, nu va fi nicio problemă, va fi mutat – așa cum spunea domnul senator Frunda – de la Rădăuți la Satu-Mare, dar nu va trebui să bage mâna în buzunar pentru a răspunde.

Poate data viitoare, pentru că mai este un proiect de lege la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, ne vom gândi mai bine și poate vom înțelege de ce este important ca toate aceste erori materiale să fie plătite de cei care le săvârșesc.

Vă mulțumesc.

*

Domnul Vasile Blaga:

Vă mulțumesc.

Rog toți colegii senatori să fie atenți. Trecem la votul pe proiectele discutate astăzi

La punctul 4 din ordinea de zi este înscris Proiectul de Hotărâre pentru înființarea Comisiei speciale privind problematica datoriei istorice a Germaniei către România. Cu precizarea pe care v-am făcut-o la începutul ședinței.

Supun votului dumneavoastră Proiectul de Hotărâre pentru înființarea Comisiei speciale privind problematica datoriei istorice a Germaniei către România. Vă rog.

Cu 41 de voturi pentru, 65 de voturi împotriva și 3 abțineri, proiectul de hotărâre a fost respins.

Din sală: Listă.

Domnul Vasile Blaga:

Da. Vă rog, listă. V-am citit, la începutul ședinței, pentru cei care ați venit mai târziu, punctul de vedere al Băncii Naționale a României.

*

Mergem mai departe. Punctul 6 din ordinea de zi, Proiectul de lege pentru acceptarea amendamentelor la Protocolul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, referitor la poluanții organici persistenti, adoptat la Aarhus la 24 iunie 1998, adoptate prin deciziile 2009/1, 2009/2 și 2009/3 cu ocazia celei de-a douăzeci și șaptea reuniuni a Organismului Executiv, la Geneva la 14 – 18 decembrie 2009.

Proiectul de lege a fost adoptat de Camera Deputaților.

Raportul comisiei este de admitere, fără amendamente.

Proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare. Suntem Cameră decizională. Dăm un singur vot pe raport și proiectul de lege.

Vă rog să votați.

Cu 108 voturi pentru, 3 voturi împotriva și nicio abținere, proiectul de lege a fost adoptat.

*

Trecem la punctul 7 din ordinea de zi, Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Procedură? Domnul lider al Grupului parlamentar al PDL, Cristian Rădulescu. Microfonul 2.

Domnul Cristian Rădulescu:

Domnule președinte, având în vedere miza acestui proiect de lege, pe care toată lumea a înțeles-o din dezbaterile generale, eu propun modalitatea de vot secret electronic.

Domnul Vasile Blaga:

Am înțeles. Supun votului dumneavoastră procedura de vot: vot secret electronic.

Suntem pregătiți, da? Modalitatea de vot o supunem votului dumneavoastră.

Cu 65 de voturi pentru, 40 de voturi împotriva și o abținere, procedura de vot electronic secret a fost aprobată.

Din sală: Listă.

Domnul Vasile Blaga:

Listă pentru liderii de grup.

Supun votului dumneavoastră... Așteptăm, da.

Proiectul de lege a fost respins de Camera Deputaților.

Raportul comisiei este de admitere, cu un amendament admis.

Proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, Senatul este Cameră decizională.

Putem vota, da?

Vă rog să votați raportul cu amendamentul admis. Vă rog.

Cu 78 de voturi pentru, 28 de voturi împotriva și 4 abțineri, raportul a fost adoptat. *(Aplauze)*

Supun votului dumneavoastră proiectul de lege.

Vă rog să votați.

Cu 75 de voturi pentru, 30 de voturi împotriva și 6 abțineri, proiectul de lege a fost adoptat. *(Aplauze)*

Felicitări! Mulțumim.

Dacă domnul ministru dorește să ne mai spună câteva cuvinte... Îi mulțumesc pentru pledoaria și pentru ținuta deosebită din timpul dezbaterilor.

Vă rog, domnule ministru.

Domnul Cătălin Marian Predoiu:

Bineînțeles, doresc să vă mulțumesc pentru acest vot și aș vrea să fiți încredințați că, cel puțin în ceea ce mă privește, dacă vreodată se va pune problema inițierii unei acțiuni disciplinare, nu o voi face înainte să mă consult cu Consiliul Superior al Magistraturii. Vă rog să nu aveți rezerve. Ați votat azi un proiect bun, un proiect european.

Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Domnul Vasile Blaga:

Dragi colegi, vă mulțumesc mult pentru efortul depus.

Ne revedem peste două-trei minute în plenul reunit al Camerelor.

Declar încheiată ședința Senatului de astăzi.

Ședința s-a încheiat la ora 11.00.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO